

Тикозний розлад

розділ: Дитяча неврологія, дата:
23.11.2021, автор: Одинцова Е.Ю.

Тикозний розлад

Тики – це раптові, стереотипні, повторювані, ненавмисні рухи або вокалізації (звуки). Поширеність транзиторних тиків (тривалістю від 4 до 12 міс)- 20%; хронічних тикозних розладів (тривалість більше 1 року) - близько 3%. Кожна п'ята дитина страждає тиками у шкільні роки, і більшість тиків проходять самі по собі менше, ніж через рік, зазвичай навіть швидше.

Вік дебюту 2-10 років (6-8 років). Тики повторюються багато разів на день, посилюються при емоційній напрузі або під час відпочинку після періоду стресу, змінюють анатомічне розташування, частоту і важкість з часом, можуть спонтанно зникати та знову з'являтися. Їх можна довільно стримувати на короткий час, але це викликає неприємні відчуття, що можуть призвести до посилення тиків, тому не варто змушувати дитину припиняти тики.

Причини:

Генетична схильність, яка в певні періоди життя дитини призводить до дисбалансу регулюючих систем (зазвичай це етапи дорослішання, підвищеної напруги).

Діагностика:

Тики, зазвичай, діагностуються лікарем на підставі симптомів, описаних батьками або дитиною, у більшості випадків ЕЕГ та МРТ не потрібні.

Лікар може призначити додаткові методи дослідження при підозрі на епілептичні випадки або при порушеннях неврологічного статусу при огляді. Може знадобитися обстеження для виключення синдрому PANDAS (хронічна інфекція, викликана бета-гемолітичним стрептококом групи А).

Обстеження щодо виключення залізофіцитного стану, оскільки ці стани можуть посилювати симптоми, хоча вони не є причиною.

Лікування:

Основна стратегія - спостереження і очікування.

- У більшості випадків в лікуванні немає необхідності, так як зазвичай, тики не викликають ніякого дискомфорту у дитини, самостійно зникають та знову з'являються.

- Відсутні докази, що чим раніше розпочати лікування, тим воно ефективніше. Не існує методики або лікарського засобу здатних запобігти подальше хвилеподібне протікання тиків.

- Пильне очікування є основним підходом для дітей, які не відчувають функціональних порушень.

З повагою, дитячий невролог Одинцова Олена!

<https://n.neurology.org/content/92/19/896>

<https://pedsinreview.aappublications.org/content/31/6/223>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/30850688>